

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Fiskimenn eiga at ænsa eftir, at oljulaði eru merkt **V. T.**, til tað tryggjar dygdagóð oljulaði.

delige Regel i § 13, Stk. 2, medens Broderparten, de 600.000 Kr., er lagt paa Sygekassen. Udgifterne i Følge Barselhvile-Bestemmelserne er anslaaet til 1,2 Mill. Kr.

Invalidebeskæftigelses-Problem.

Den anden Ændring af væsentlig Betydning er foranlediget ved den af Udvalget angaaende Vanføreforsorg m. v. udarbejdede 1. Betænkning, særlig dette Udvalgs Hensstillinger vedrørende Invalidebeskæftigelsesproblemet og Helbredsforanstaltninger.

Der pålægges Læger og Skoler Indberetningspligt angaaende invalide Personer.

Det tilføjes Paragraf 45, at til Deltagelse i Behandling af Sportsmaal vedr. Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse kan en Arbejdsgiver, en Arbejder og en invalideret Person tilfjorordnes Invalideforsikringsretten.

Formålet med denne Bestemmelse er at faa etableret et nøjere Samarbejde mellem de faglige Organisationer og Invalideorganisationerne.

Loven om offentlig Forsorg. Et betydningsfuldt Lovarbejde delt i 8 Afsnit, 28 Kapitel og 347 Paragraffer.

Hr. Steenke kom nu ind paa en Omtale af den 4. og sidste Lov, den egentlige Hovedlov, *Loven om offentlig Forsorg.*

Han gennemgik de enkelte Paragraffer og understregede, at Kapitel 1's Paragraf 1 forbyder at yde den enkelte Borger Hjælp fra det offentlige, med mindre det særlig er paabudt eller tilføjet ved Lov, og fastslaar, at offentlig Hjælp kun kan medføre Indskrænkning i Modtagerens Retstillig, hvor denne Lov udtrykkelig fastsætter dette.

Hustruen skal ogsaa forsørge Manden.

I Paragraf 2 bestemmes, at Hustruen er forpligtet til at forsørge sig selv og desuden Manden, med mindre hun kan betragtes som forladt, medens Manden som nu er forpligtet til at forsørge Hustruen indtil Ægteskabets Ophævelse. § 4 indskrænker den nugældende Forsorgelsespligt overfor Stedborn til de Tilfælde, hvor disse er født for Ægteskabet og medtages til Forsorgelse i det fælles Hjem.

Ægteskabelige Tragedier.

Nu er Reglen langt videregaaende, hvilket medfører adskillige ægteskabelige Tragedier, hvor en Mand pludselig faar Fattighjælp til sin Kones for Ægteskabet fødte Barn, hvis Eksistens han aldrig før har anet, og denne omfattende Forsorgelsespligt paahviler nu Manden, selv om Ægteskabet ophæves eller Manden dør, for Hustruens Vedkommende dog kun for Ægteborn og kun til Mandens Dod.

En begrænset Afsoningsret.

I Paragraf 14 indføres en begrænset Afsoningsret for Barnefæder, der har undladt at betale Bornebidrag.

Overøvrigheden skal nemlig ved et Bidrags Fastsættelse eller Forandring samtidig i Resolutionen fastsætte, om Bidraget fuldtid eller kun delvis skal kunne inddrives ved Afsoning ud fra paa den ene Side Hensynet til paagældendes Forsorgelsesbyrde som gift, paa den anden Side hans Betalingsvne, Arbejdsmohed, Ædruelighed, Helbredsstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han — eller hun; thi det kan desværre ogsaa meget vel være Moderen — kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsorger tilstrækkelig alvorligt. Det tillades ogsaa at stille en Afsoning i Bero i kortere Tid, hvis vedkommende er ude af Stand til at betale. Det sociale Udvalg og ikke Amtmanden skal fastsætte Bidragene.

Forsorgelsesret og Forsorgelsessted.

Kapitel II indeholder de nye Regler om Forsorgelsesret og Forsorgelsessted. Der indføres et Forsorgelsesbevis for Udlændinge, og man foretager den gennemgribende Ændring af lade Begreberne Forsorgelses-kommunen, hvilende Erhvervelse af Forsorgelsesret samt Fødselsnoteringer forsvinde og dermed en utrolig Bunke Papir m. v. I Stedet indeholder § 22 den Hovedregel, at *Forsorgelsesstedet er den Kommune her i Landet, hvor man har fast Bopæl* (Hovedhjemsted).

(Sluttes).

Trælsnavnið.

Mangt broytist i 8 ár.

Verið nú tað, at trælsnavnið er illa umtøkt av Føroya fiskimannnum, og at teir ikki vilja kennast við tað, men viðurskiptini, livikorini, hjá fjøldini av Føroya fiskimannnum eru ikki betur enn so, at einki frægtari navn finnst, enn orðið trælar — verið tað nú so illa valt, sum tað verða vil — tá merkjast skal, antin fiskimaðurin er *bundin* ella *fríður*. At Føroya fiskimaður er fríður, vildi verið láturligt at framhildi, og tá hann ikki er fríður, hvat er hann tá annað enn ein *trælar*, sjálvt um orðið er heldur ónosligt?

Felagsskrivari »F. F.«s kennur óivað viðurskiptini hjá fiskimanninum, og avnokta kann hann ikki, at standurin er ógvuliga ringur peningaliga sæð millum fiskimenn úti á bygdum, so tað er fyri fiskimannin heldur ófatuligt, hví »F. F.«s felagsskrivari roynir at káva útyvir, at standurin als ikki er so ringur, sum Hans Nielsen sigur frá, grundin kann als ikki verða tann, at peningaviðurskiptini hjá fiskimannnum eru í heldur góðum skili, at fiskimaðurin livur »fri og uafhængig af Købmændene«, nei, her eru aðrar grundir, ið gera seg galdandi, grundir, ið als einki skuldu havt nakað við at gjørt fiskimannakor. Legg bara merki til, hvat ið felagsskrivarin heldur fram í »Føroya Social-Demokrat« 4. nov. í ár, har sjálvur ritstjóri fiskimannsins ger seg til talsmann fyri tey vælkenda reiðaraorðini: *»vit vilja betala, men vit kunnu ikki«*, eitt skjoldur, eitt vápn í

Gør Vandet blødt, før
De koger Stovvask med
Henko
Henkels Vaske- og Blegsoda

hondum reiðarans móti Føroya fiskimannnum, tá ið teir krevja stítt, viljin var hin besti, men evnini eingi, og hetta ásanar fiskimannsins talsmaður. Skjótt skifta tíðirnar, tað er munur á felagsskrivara »F. F.«s í novbr. 1930 og í novbr. 1922.

I blað Føroya Fiskimanna, »F. F.«s, fyri 23. novbr. 1922 finnst fylgjandi frá felagsskrivarinum: *« — — — so brátt teir (arbeiðarin) koma út úr tí ringasta vesaldómi og fáa eitt sindur av upplýsningi, stiggja, at socialism er hin einasta leið, sum kann færa teir út úr tí fátækdomi og teim trældómsbondum, sum gjøgnum tíðirnar hava fjotrað hin arbeiðandi mannin.»*

Eru tey trældómsbond, trælbond, sundurkvælt, sum bundu tann føroyska arbeiðarin í 1922? Eftir hvat ið felagsskrivarin sigur frá í 1930, kundi tað sæð soleiðis út, nú er trælaorðið eitt óhóskandi orð, men er tað óhóskandi nú, var tað líka óhóskandi og illa valt í 1922, fiskimannakorini eru eins tey somu nú og tey vóru tá, vóru fiskimenn trælar í trælbondum í 1922, eru teir tað eisini í 1930. Nú kann tað eisini verða, at atvoldin til at trælaorðið er óhóskandi er tann, at ein javnaðarmaður framheldur trælaorðið, men tað ber illa til, tá felagsskrivarin, sum fyrr nevnt, framheldur í 1922, at: *»arbeiðaraflokkurin hevur nú fingið eyguni opin fyri tí, at teir, sum berjast fyri socialismuni, berjast eisini fyri at bota um tey almennu lívskorini hjá fólki.»*

»Disse vare Ordene« í novbr. 1922, órvisi ljóðar frá sama palli í novbr. 1930.

Streymur.

Frá útheiminum.

Sovjet.

Sovjetstýrið fyri hetta figgarárs ársfjórðing hevur játtað 965 mill. rublar til at slovna stórdriftir av nýggjum.

Smuglarar.

I Degerby í Finlandi stóð fyri fáum, dogum síðani hart stríð millum ein politimann og ein spritsmuglara. Smuglarin skeyt eftir politimanninum, og hann var illa særður. Smuglarnir, ið óku við bil, vóru seinri handtíknir av politinum.

400.000 dollar.

Hitt reyða herliðið í Kina hevur tikið prestin Tveit og frk. Evenson til fanga. Tey eru frá tí norsk-evangelisku kirkjuni í Amerika. Teir reyðu krevja 400.000 dollar í loysingargjald fyri tey.

Útleig.

I hesum dogum flyta 200 Svenskarar, sum fyri nokrum árum síðani komu heim til Svøríkis, úr tí svenska landslagnum í Ukraine. Teir kendu seg so fremmandar í teirra gamla »Fädernes lande«.

Presidentvalið í Finlandi.

I februar mánað næsta ár verður presidentval í Finlandi. Javnaðarmenn hava á aðalstjórnarfundum samtykt at stilla flokksformann teirra, harra *Väinö Tanner*, upp til henda hægsta pall landsins.

A kajuni.

Leygarkvöldið fór eg njósandi út á kajuna. Tað var kalt í veðrinum, eg motti lítið og einki av fólki; tað var eisini vordi nakað seint, men tá ið eg eri ein nátturavnur, var tað ikki óveisint fyri meg.

Har úti á trækajuni (bulverkinum) hitti eg tvey vinarlig friggjarar, og tá ið eg ikki vildi loypa órógv á tey, gekk eg so langt tilsiðis, sum moguligt. Men hvat hendi ikki nær. Eg hoyrði eitt av teimum rópa til mín: »Tú, kom higar, góði tú!« Eg, sum geri alt, ið gerast kann, fyri tað vakra kýnið, bleiv sera bleytur um hjartað og fór beinleiðis har yvir, sum tey stóðu.

Komin har yvir, skilti eg, hvat tað var, ið baddi.

Har stóðu tveir vakrar gentur (hvorjar tær vóru, skal eg ikki siga), tann eina hevði funnið sær ein tólliga vakran danskan matros av »Falkenburg«. Teirra millum gekk alt væl. Hon brosaði av fullum hjarta; men hjá hennara vinkonu var ódrvisi vordi.

Ein enskur unglingur av allaravkrasta monnum stóð henni í baki. Roynt at skilja meg: hann var illa við, tó hon var verri stóð.

Har stóðu tey bæði, teirra eygu sterdu hvørji móti øðrum, men ikki eitt einasta orð hoyrði — »ver kvitt mitt hjarta«, soleiðis yrkti skaldið á sinni; her var tað ikki hjartað, ið var kvitt; nei, tvørtur imóti — tungur teirra vóru vordnar stívnar — hjertu teirra bankaðu enn meir enn fyrr.

Hví stóðu tey so — já, gamli mín, tey skiltu ikki hvort annað.

»Góði Per!« sigur so gentan við meg, »skiltur tú ikki enskt mál? tosa okkurt við hann, kavalirin hjá mær.« (Meðan snýkti hitt parið seg av stað).

»Misskiljið meg ikki, góða mín,« segði eg; tá fataði eg hvar hundurin lá grivin. »I Onglandi friggja tey eins og her í Føroyum; tað sama gera tey í Danmark; siggj bara vinkonu tina og hennara, hvat tey fara so vinarliga.«

»Ja, takk skalt tú hava, hon dugur at tala danskt, men eg dugi ikki eitt enskt orð.«

»Ver ikki bangin, lítlan; býða eitt bil, tit verða nokk, góð hvort við annað.«

Síðani fór eg mín veg heim, og tá ið eg hugdi aftur um meg, sá eg tey har úti vera í ferð við ein millanlangan koss.

Brilla-Per.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

»Havhesturin«.

Hóskvöldið kom »Havhesturin« úr útheiminum. Teir høvdu á uppperðini ógviliga ruskut veður og vóru noyðdir til at sleppa sær av við dekklastina, 80 fót av olju.

Ferðin vardi gott 9 samdogur.

Ein enskur trolari.

»William Brady« úr London, kom leygardagin inn á Havnina vegna leka framman í skipinum, eisini hevði hann ein minni skaða í maskinuni.

Fiskiskipara- og stýrimannsskúlin.

Á Fiskiskipara- og stýrimannsskúlanum eru nú 138 næmingar, soleiðis byttir sundur: 60 fiskiskiparar, 32 til longdina (Gronlandsprógv), 30 motopassarar og 16 stýrimenn. Kennarar eru 10.

Minnisvardi.

Á felagsfundinum Havnar Ungmannafelags, »Merkið«, seinasta friggjakvöld var fírt starvið um at virka fyri at reisa ein minnisvarda fyri okkara hátíttelna vísindarmann dr. *Jakab Jakobsen*.

Hetta er ein sak, sum vit Føroyingar, allir sum ein, mugu styðja.

Flaggmálið.

I hesum blaði spyr Sandingur um, hvussu tað ber til, at á Sandoyinni mugu menn, sum vilja verða limir av flaggfelagnum, lata limagjald við inntektingina, meðan teir í Havn fyri einki sleppa inn í felagið.

At limagjaldið skal latast alt í einum, man vera ein misskiljan, men at Havnarnum sleppa inn í felagið fyri einki — tað er skeið.

Sandingur tykist at halda, at beinast varð, at einki limagjald varð góldið.

Hví heldur hann tað?

Limagjald má latast. Tað er mangt, sum felagið krevur at brúka pening til. Sum kunnugt ber posturin ikki brøv út um land fyri einki, tað kostar eisini eitt sloð at lata nakað prenta, so ivaðst hevur felagið brúk fyri limagjald.

Fyri Flaggfelagið

H. A. Djurhuus. J. O. Samuelsen.

I. O. G. T.

»Sverri kongur« hevur samkomu á Føroya Fólkaháskúla hóskvöldið 20. novembr kl. 1/29.

Klipfiskemarkedet.

Udenrigsministeriet har under 28. f. M. tilskrevet Ministeriet for Søfart og Fiskeri saaledes:

Ved den portugisiske Told af 31. December 1929 forhøjedes Tolden paa Klipfisk fra 1 til 1,5 Centavos pr. kg. og ved et Dekret af 30. April d. A. gennemførtes en yderligere Forhøjelse af Tolden til 2 Centavos pr. kg.

Af Indberetningerne fra Gesandskabet i Lissabon fremgik, at de paagældende Forhøjelser var motiveret med Ønsket om at støtte den portugisiske Fiskeindustri, samt at man maatte regne med den Mulighed, at nye Forhøjelser af Tolden paa